

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

DANSKE

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

2
2011

Søren Hansen gør sig tanker om årets generalforsamling. Mon ikke indlægget er en slet skjult opfordring til, at vi i langt højere grad debatterer, hvad vi alle sammen går og gør. Både i vores individuelle klubber og i vores moderforening. Pråsen vil altid være parat til at stille spaltepads til rådighed for en hjertelig og frugtbar debatkultur.

7

PRÅSEN

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber
PRÅSEN • Nr. 2 • Juni 2011

På Nørrebro i København har nogle unge mennesker formået at løbe en forbilledlig filmklub i gang. Tankerne bag filmklubben og foreningsarbejdet kan også tænde op under mere garvede frivillige. For de lykkes med at gøre noget, som vi sikkert vil komme til at se mere til.

8-9

Under Lotte Svendsens besøg på årets landsseminar stod redaktøren bag spørgsmål så pinlige, at Max' pinlige mor ville have krummet tæer. I et desperat forsøg på at gøre miseren god igen bringes Svendsens egne ord – noteret efter skribentens fattige evner.

12-13

Med både Robert og Prås i bagagen er Jette Termann snart ikke til at skyde igennem. Læs et portræt af den ukuelige dame og genopfrisk motivationen for hendes modtagelse af DaBUFs fornemme pris.

10-11

Hvem skal man stemme på til det tilstundende folketingsvalg? Svaret findes ikke i Pråsen, men måske kan man lade sig inspirere af kulturordførernes svar på spørgsmål om film og frivillighed.

17

DaBUF's Nyhedsbrev udgives af:

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tagsvej 85 E, 1. sal, 2200 Kbh. N

Tlf.: 33 21 41 76

Fax: 33 21 41 60

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber, bestyrelser og samarbejdspartnere.

Ansh. redaktør: Tina Just Hahn

Redaktør: Kim Bruun

Redaktion: Flemming Riedel, Liselotte Bjerg og Karen Damm Obel

Layout: Japi-Form

Tryk: Trundholm Tryk, Vig

Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer ultimo september 2011

Deadline til næste nummer: 8. august 2011

Årets Pråsprismodtager
Jette Termann.
Foto: Kenn Thomsen

FERIELUKNING

Sekretariatet holder lukket
i ugerne 27, 28 og 29

2

Leder

En værdig afslutning på en god sæson

Jeg håber, det er sådan alle tænker, som deltog i Landsseminaret i Silkeborg. Det var mine tanker på turen hjem og i den eftertænksomme stund efter den både hektiske og afslappende weekend.

*Formanden
gør status efter
en vel overstået
sæson.*

*Og opfordrer til,
at vi husker at
dele vores gode
oplevelser.*

Som noget helt nyt blev generalforsamlingen afholdt om fredagen. Det er for øvrigt noget vrøvl at sige nyt om fredags-generalforsamling. I, der har været med i mange år, ja mange flere end mig, I har deltaget i adskillige generalforsamlinger afholdt på fredage.

Begrundelsen for at flytte generalforsamlingen fra fredag til lørdag var, at der var et ønske fra klubberne om at gøre opholdet billigere. Ved at afholde generalforsamlingen om lørdagen kunne de klubber, der ønskede det, spare én overnatning. Det blev brugt en del i starten, men gennem de seneste år har meget få benyttet sig af den mulighed. Så da aktivitetsudvalget foreslog at flytte generalforsamlingen tilbage til fredag, mente bestyrelsen, at det nu var tid til at prøve det.

Generalforsamlingen var anderledes, end den plejede at være, og jeg tror ikke, det har noget med dagen at gøre. Stemningen var som sidste år god – med den lille drejning, at be-

styrelsen fra talerstolen fik ros for sit arbejde. Tænk, hvis det kunne blive den nye trend, at de gode ting i vores forening kan blive positivt benævnt fra talerstolen. Jo, jeg ved da godt, at bestyrelsen har haft gode oplevelser med positive tilbagemeldinger på tomandshånd fra jer. Men det giver alligevel et sus og en dejlig fællesskabs følelse, når det sådan bliver sagt højt på generalforsamlingen.

Programmet gik ikke helt efter planen, så en plan B er jo altid godt at have. Det medførte, at der pludselig var tid til at se flere film, gå tur i travle Silkeborg eller få en klubsnak på tværs af landet. Det er ikke svært for børnefilmklubfolk at bruge tiden fornuftigt, når bare der er film, klubfolk eller godt vejr til rådighed.

Snakken gik ivrigt i de forskellige workshops, det er en god måde at få udvekslet erfaring eller opnå ny viden på. I hver klub ligger der en guldgrube af viden og erfaring, som meget gerne skulle komme os alle til gode. I "Den nye folkeoplysningslov" og "DaBUF Bio – internet tilmelding" var der hentet folk udefra til at bringe os ny viden.

Jette Termann er dette års Præspris modtager og modtog med stor glæde prisen. Hun fortalte lidt om sit arbejde og også, at hun gerne kommer ud i vores klubber og fortæller børnene, hvordan en caster arbejder. Årets klub blev Hodja fra Nørrebro i København, de blev meget overrasket over, at der var nogen, der havde lagt mærke til deres klub. Det er jo netop det vi gør, vi interesserer os for hinandens arbejde, og hvilke tiltag vi hver især finder på for at give børnene og de unge den bedst mulige filmoplevel-

se. Det er derfor vigtigt, at alle sender billeder og fortællinger fra lige netop deres filmklub til Præsen, så vi kan få en viden om, hvad der rører sig hos hinanden. Afslutningen af sidste sæson er en realitet og planlægningen af næste sæson er godt i gang eller nærmer sig sin afslutning, så tænk Præsen med, når I laver årets gang.

Vi måtte desværre sige farvel til Louise Holm Marseen, som ønskede at træde ud af bestyrelsen, for at kunne bruge mere tid på sin familie. Det blev gjort med maner, og jeg er sikker på, at Louise kan se tilbage på denne aften med stor glæde.

Ungdomsudvalget havde lavet en film om deres filmgennemsyn, det var et flot arbejde, og vi nød alle at se, hvordan et filmgennemsyn for de unge forløb. Ikke nok med det, de unge havde også sammensat en quiz, som

alle deltagerne til festmiddagen gik særdeles meget op i. Stor ros til de meget engagerede unge.

Vi sluttede søndag med Lotte Svendsen og Michael Bille Frandsen, som fortalte levende om deres arbejde med Max Pinlig. Der var stor spørgelyst fra salen, så det gav en dejlig indlevende debat om hvad man kan og vil med film.

Tak til alle jer der har været med til at gøre dette landsseminar til noget særligt. Alle, der deltager, har indflydelse på, om det skal blive en god eller dårlig oplevelse. Jeg er sikker på, at de fleste føler som jeg, dette landsseminar er en værdig afslutning på en god sæson og en vitaminindsprøjtning til den kommende sæson.

Tak for en god sæson.

Tina Just Hahn
Formand

Mit sidste Landsseminar – i denne omgang

Pakket og klar til en weekends arbejde og fornøjelse kæmper jeg mod blæsten på vej mod Københavns Hovedbanegård og DaBUFs Landsseminar i Silkeborg. Jeg har taget en dag fri fra arbejde for at komme af sted i ro og mag, uden stress og alt for mange glemte sager. Alt går efter planen og ankommer små fire timer senere til Silkeborg station glad og tilfreds over, at roen i stillekupeen tillod mig at læse herligt spændende krimi, blunde og finpudse velkomsttale og aktivitetsudvalgets mundtlige beretning. Beslutter mig til at gå for at blive blæst igennem de små to kilometer til hotellet. Det er tiltrængt efter de mange timer i togsæder, der ikke er designet til pygmæer.

I hotellets reception finder jeg Lise-lotte Bjerg, Susanne Rørvig fra aktivitetsudvalget og flere ansatte fra hotellet, som står klar til at vise os rundt og få de sidste praktiske ting på plads. Jeg tjekker ind. Klog af skade beder jeg om at få et værelse tæt på trappen, da jeg ved, at mine pauser bliver få og korte, og jeg har ingen intentioner om at bruge dem på lange hotelgange. Rundturen giver styr på teknisk udstyr, lokaler, personale, antallet af siddepladser til frokostbuffet i Musikhuset (Vi øger det fra 60 til 100 stole, da vi ikke vil forlange, at klubberne skal spise buffet stående), antallet af borde til plakater og indskrivning, væg til plakater, biografens placering og mange andre ting.

Som sædvanlig holder bestyrelsen møde inden generalforsamlingen for at samle trådene og sætte dirigenten

ind i sagen. Efter mødet når vi at få en sandwich, men der er ikke mange tilbage. Det viser sig, at hotellet kun har lavet to halve til hver uden at oplyse klubberne, og der er vist flere, der godt kunne have spist mere.

Jeg har glædet mig til at holde min velkomsttale, fordi jeg i den grad nyder at være i filmklubbernes selskab, og fordi mit ønske om informativ hjælp til førstegangsdeltagere nu kan løses inden generalforsamlingen. Talen byder, ud over oplysning om generalforsamling og DaBUFs samarbejdspartnere m.m., på den første rettelse til programmet; filmkonsulent fra Det Danske Filminstitut, Dorte Høeg Brask har meldt afbud pga. alvorlig sygdom og operation i nærmeste familie.

Generalforsamlingen forløber usædvanligt hurtigt, og vi når slet ikke den planlagte kaffepause. Herligt når noget går som smurt. Jeg får aflagt aktivitetsudvalgets mundtlige beretning, hvor jeg blandt andet fortæller, hvorfor jeg har valgt ikke at genopstille og faktisk har trukket mig helt fra klubarbejde. Ud over at være en del af anmelderkorpset, er jeg i skrivende stund en "fri kvinde". Det betyder meget for mig at være sammen med min familie, og den vil mærke en Louise, der nu mentalt er langt mere tilstede.

Jeg benytter anledningen til at takke mit udvalg og sekretariatet for forbilligt samarbejde. Særligt uden sekretariatet ville et Landsseminar have svært ved at blive til virkelighed.

Formand Tina Just Hahn overrasker mig med tale og tulipaner, hvilket jeg sætter særligt pris på, da min morfar i sin tid dyrkede tulipanløg, og jeg som barn nød farverne på markerne. Anerkendelsen sætter jeg i den grad også pris på!

Så er der kaffepause uden sødt til, hvilket bliver efterspurgt. Jeg får naturligtvis arrangeret, at den slags kommer på bordet. På hotellet indleder jeg Lymelife (Tak til Kim Brun) og sætter julefilm på. Teknikken driller desværre, men heldigvis kommer teknikansvarlig Ole Lynnerup til sidst. Halvt inde i Lymelife må jeg opgive på grund af sult og sætter kurs mod baren: Jeg får en sandwich, da jeg havde været for spændt til at spise noget synderligt inden generalforsamlingen. I baren har jeg selskab af flere klubdeltagere. Hyggeligt! Jeg får sms fra producer Michael Bille Frandsen, som gerne vil have en kopi af en mail, jeg har sendt Lotte Svendsen i forbindelse med forberedelsen af deres oplæg søndag formiddag. Efter en del forsøg lykkes det endelig at komme "på" og få sendt mail. Jeg ser også foto min mand har taget af unger i nattøj. Dejligt at se og høre, at alt er vel hjemme. Det gør det unægteligt nemmere at være væk hjemmefra og koncentrere sig fuldt ud om arbejdet.

Inden sengetid finder jeg vase til blomsterne og lidt frisk luft på en gåtur. Vinden har heldigvis lagt sig så meget, at det er til at holde ud at være ude igen. Jeg vælger at gå i seng i stedet for at gå i biografen. Jeg er i den grad A-menneske og ved hvor lille mit overblik bliver, hvis jeg

*Efter en årrække i
de frivilliges forreste
geled takker Louise
Holm Marseen af
med en personlig
beretning om et
par døgn i
orkanens øje*

ikke får min nattesøvn. Jeg er jo på arbejde i mange timer hver dag på et Landsseminar. Slukker lyset ved 1-tiden. Vækkeuret er sat til kl. 6.30! Det er i og for sig en ren luksus, da det normalt er sat til kl. 5.10. Meeen da går jeg tidligere i seng.

Lørdag begynder med dejlig morgenmad, og jeg nyder, at alle måltider er planlagt, købt ind, tilberedt, serveret, ryddet væk og vasket op! Det er en af fordelene ved denne del af mit frivillige arbejde!

En deltager fra Gentofte må en tur på skadestuen, da hun er faldet og har en følelsesløs og måske brækket arm. Heldigvis vender hun tilbage med grønt lys til at blive resten af weekenden. Desværre går hun glip af falkonér Frank Skaarup (FS), som vi i sidste øjeblik flytter fra Avistorvet mellem hotellet og Musikhuset til en lille grøn plet ved åen på den anden side. Han havde ellers for længst godkendt torvet, men man det var nu ikke dårligt at stå i solen. FS indleder på hotellet, og er både humoristisk, rolig, vidende og en absolut anbefaling. Tænk, at falken kan være in-

dendørs og holdes som kæledyr eller rettere en del af familien. Det havde jeg ikke troet, at de ville. Jeg er blevet meget klogere og en stor oplevelse rigere.

Nu følger der en lille halv times ændringer af beslutninger, idet der opstår forvirring omkring, hvilke sale vi skal vise de kommende DVD-film. Kabalen går op, og *Lymelife* og *Min bedste fjende* bliver vist. Jeg ser *Min bedste fjende* for første gang, og hold da op, hvor er den grum. Og god! Den film må være et must for alle forældre og lærere. Jeg er spændt på at se Oliver Ussings næste film.

I Bio Silkeborg skal vi se *Ørnejægerens søn* og *Frit fald*, men der er en del problemer, da filmene ikke starter og da en brandalarm pludselig hyler. Jeg må kontakte personalet flere gange, før vi endelig kommer i gang. Under frokosten i Musikhuset gør jeg Glostrup Filmklub selskab og får en god snak om førskolevisninger, da de overvejer at udvide med de små hold. Jeg benytter også pausen til at ringe hjem til Michael og ungerne. Lærke på 2 ½ kommer til telefonen og svarer på mit "Jeg savner dig" med "Mor savner mig". Jeg kan høre, at hun vender sig mod sin far og siger det med stor glæde og helt grammatisk korrekt dansk. Skønt, når ens børn vokser og trives.

Tid til workshop. Jeg guider folk til de rette lokaler og deltager selv ved Da-BUF-Bio - internettilmelding. Der deltager både meget spørgelystne klubber og klubber med erfaringer i CBAS. Det var en god idé at bruge en workshop til det. Lækker eftermiddagsbuffet med kage, frugt og smoothie tanker os op inden oplæg om Sydafrika og Filmstriben. Jeg har hørt det før og bruger tiden til at modtage og briefe Præsprismodtager Jette Termann (JT) og ledsager. Jeg får også talt med bestyrelsesmedlem Karen Obel, som jeg ser alt for sjældent og

Louise Marseens mangeårige indsats i bestyrelsen blev honoreret med festlige taler, blomster og en lille gave.
Foto: Simon Kjær Christiansen

nu vil se endnu sjældnere. Øv! Jeg får de sidste ting på plads til middagen; bordopstilling, talerstol, skærm og lyd dertil, mikrofoner og tjekket hvor jeg kan stå uset af forsamlingen, men stadig kunne høre Præstalen. Jeg er også så heldig at få et par meget smukke vinglas fra Holmgaard af SR, som jeg har haft mange gode aktivitetsudvalgsstunder med. Sammen med Ulrich Breuning kaldte vi os De tre musketerer. Den fjerde og uundværlige medlem var LB. Det er noget underligt at tænke på, at vi aldrig skal sidde sammen igen. I hvert fald ikke i den sammenhæng. Det er tankevækkende, når noget er uigenkaldeligt. Jeg vil nyde glassene og minderne.

Inden middagen pakker jeg så meget jeg kan, da jeg ikke får meget tid søndag. Jeg prøver at tage en lur, men kan ikke finde ro og smutter i bad og gør mig klar. Jeg når det lige og får lidt velkomstdrink, inden jeg løber tilbage til hotellet for at finde bestyrelsens nye medlemmer fra

Hodja Nørrebro børnefilmklub. De har nydt karbad og glemt at se i programmet, at vi skulle have velkomstdrink inden middagen. Jeg sender klubberne ind til bordene, sluger det sidste af drinken og skynder mig tilbage til hotellet igen for at hente JT. Hun skal først afsløres, når Tina Just Hahn har holdt Præspristalen. Vel overrakt tilføjer jeg til Tinas tale, at Præspris-illustratoren Lars Pryds har gjort sig nogle glimrende tanker, og at disse kan findes bag på klubbernes kopi af illustrationen. Jeg er særligt glad for, at Jette kan lide den, da jeg kender Lars privat og holder meget af hans kunst.

Efter forretten overrækker jeg Stafetten til Hodja, som bliver meget overraskede. De har ingen idé om, at de kan være modtagere og lugter slet ikke lunt, da jeg motiverer dem. Tak for sekretariatets hjælp til idé, formulering og diplomfremstilling.

Tina går på talerstolen og overrasker mig med en meget fin tale og gave som tak for årene; Peter Schepele

nye Filmleksikon og et års abonnement på EKKO. Super fedt! Hvor bliver jeg glad; lapper de rare ord i mig, nyder det i fulde drag og tager intet for givet. Flemming Riedel (FR), i nydeligt outfit påhængt medaljer, og Kim Bruun får også på sjov facon hædret mig. Både med ord og sang. Hvor er jeg bare glad. Og de er ikke de eneste, der roser mig. I løbet af weekenden får jeg rigtig mange venlige og søde kommentarer fra klubberne; jeg er god til at huske navne, være "om" folk, smile, hjælpe og være positiv. TAK!

Efter hovedretten driller teknikken ungdomsudvalget og quizzen bliver forsinket. Jeg er noget bekymret i forhold til køkkenet og beklager vores utjekkede tidsplan. Desværre kan man ikke altid være herre over teknikken, og personalet er som altid venlige og forstående. Efter glimrende dessert og quiz er det tid til signering, og jeg løber igen over på hotellet, da man ikke kan finde en egnet tusch til Præspris-illustrationen.

Det er en forgæves løbetur i høje hæle, for der er fundet tusch, da jeg kommer tilbage med min. Motion har aldrig skadet, men jeg havde nu hellere nydt min kaffe lidt længere. Jeg tænker, at det ville have været sjovt, hvis jeg havde husket en skridttæller, for at se hvor meget jeg rent faktisk får gået i løbet af et Landsseminar.

Vi sætter natfilm på, jeg hygger i baren og går til sidst op og sætter mig på min seng og gennemgår det store fælleskatalog. Jeg har aftalt med bestyrelsesmedlemmerne fra Hodja, at jeg markerer de interessante/smalle/skæve film, da de har brug for hjælp til programvalg. Jeg når kun halvvejs i kataloget, da jeg må give op og slukker lyset kl. 01.30 med vækkeuret sat til at ringe kl. 6.45.

Søndag morgen starter med sol, morgennyheder påTV og pakning af kuffert. Jeg er glad for, at FR har tilbudt et lift til hovedstaden, da jeg ikke har den ringeste idé om, hvordan jeg ellers skal komme med toget med paraply, blomster og alle mine gaver. Jeg har dog ikke den ringeste idé om, at jeg har sagt ja til at køre fra Silke-

borg til Kbh. i en varevogn. Mig der ellers havde regnet med en tilbage-lænet lur.

Endnu engang nyder jeg morgenbuffeten og er mæt og tilfreds, da vi går mod Bio Silkeborg for at se *Max Pinlig 2 - sidste skrig*. Jeg nyder den for dens rammende billede på en mor og en søns kærlighed og for de skarpe kommentarer til samfundet og ligegyldigheden overfor "næsten", familien, fortiden, historien...

Jeg sidder klar med mobilen under hele forestillingen for at kunne løbe tilbage til hotellet og tage imod Lotte Svendsen og Michael Bille Frandsen, men først da filmen er færdig og jeg selv er på vej tilbage kommer de kørende forbi mig. Jeg finder parkeringsbillet og viser dem, hvor de kan parkere. Vi går til Musikhuset, finder kaffe og Lille sal, hvor vi endnu engang kæmper med teknikken, da Lotte vil vise et DVD-klip. To timer senere er det hele ovre. Det har været spændende at høre Lotte og Michael, særligt Lotte har nogle virkelig interessante overvejelser omkring filmen, samfundet og fremtiden.

Vores mangeårige næstformand causerede over Louises flotte indsats i bestyrelsen.
Foto: Simon Kjær Christiansen

Det er ikke bare Pinlig & co. der er ovre. Det er også min tid i DaBUF, der er ovre - i hvert fald for nu. Jeg fortsætter som anmelder, for det kan jeg passe ind, når jeg har overskud og tid i kalenderen. Jeg får mindst 70 farvelkrammere, inden hotellet er ved at være affolket og Flemming har fundet bilen frem. Det har været en usædvanlig dejlig afsked med foreningen og alle de dejlige folk, der er tilknyttet. Jeg

håber at deltage til næste år, når DaBUF fylder 60 år og holder et brag af et Landsseminar.

Turen hjem går smertefrit; radio, sol og fødderne i forruden. Snakketøjet står ikke stille på noget tidspunkt mellem Silkeborg og Vesterbro. Herlig tur. Tak!

Hjemme venter unger og mad. Rodet hjem og sand i skoene. Dejligt at være ude, dejligt at komme hjem.

DaBUF - PLUS

MEDLEMSTILBUD

BOGEN DU IKKE KAN UNDVÆRE!!!

Normalpris incl. moms kr. 799,95

– spar 65%

MEDLEMSPRIS incl. moms

kr. 280,- + forsendelse

Bestillingsadresse: madh@gyldendal.dk - stiles til Dan Hobel

HUSK ved bestilling at opgive navn på jeres medlemsklub

Anmeldt i PRÅSEN # 1 2011

... lystfyldte strejftog ind i filmens verden... man risikerer at fortabe sig fuldstændig i opslag...

Eftertanker fra 2011 generalforsamlingen

Så blev generalforsamlingen i DaBUF overstået. Den fra DUF lånte dirigent havde rustet sig til det store slag, men der skete faktisk ikke meget. Jeg vil fremhæve Hans Peter Mehlsens rosende indlæg om PRÅSEN. I mange år har vi haft forhåbninger om, at vi kunne have et foreningsblad. Det har vi nu, sagde Hans Peter. Pråsen er blevet et klubblad, og jeg er enig, og jeg kan tilføje, at det måske også kan blive et bindeled mellem klubber, som har meninger. Det kan DaBUFs kommende nye hjemmeside måske også blive. Derfor vil jeg prøve at skrive nogle meninger til Pråsen.

En enkelt deltager undrede sig over, hvorfor der ikke var nogen debat på generalforsamlingen. Det undrede egentlig også mig, men måske var alt skrevet i Pråsen eller sagt. Så er der jo ikke grund til at spilde tiden med snak. Men, måske skulle jeg alligevel have sagt noget.

Det blev fra bestyrelsen nævnt, at næste år bliver der holdt fest, for der er 60-års jubilæum.

Derfor har jeg kigget lidt i forskellige skrifter og blev overrasket over, at der rundt i Europa forud for DaBUFs start, var en del røre om børnefilm. I Danmark var der også megen uro og konkurrence mellem forskellige organisationer, som ville vise film for børn.

Ida Zeruneith, som var rigtig god for børnefilmen, hvorfor vi havde megen glæde af hende i foreningen, redigerede en bog ved navn: "Med store øjne". Om Børne- og ungdomsfilm i Norden 1977 – 1993. Jeg mener og

*Tid til refleksion og eftertanke. Det mener Søren Hansen, Herlev Skolebio.
Foto: Simon Kjær Christiansen*

så at kunne huske, at vi en gang havde godt samarbejde i de nordiske klubber. Jeg har tidligere spurgt til, hvor dette samarbejde er blevet af, men svaret var nærmest ingenting.

I stedet kan vi nu høre og læse om DaBUFs store indsats for filmklubber over hele kloden. Det er der jo som sådan ikke noget forkert i, men hvorfor er det nordiske samarbejde forsvundet til fordel for fjerne og vanskelige indsatser langt væk?

Dette skal ikke forstås sådan, at jeg vil nedgøre det verdensomspændende arbejde, men jeg mener, at der er to områder, som dette ikke må svække.

Det første er, at kræfterne til vedligeholdelse af klubber og oprettelse af

nye klubber i DK ikke må svækkes eller opbruges af de ydre opgaver. Det andet er, at disse indsatser skal være økonomisk uafhængige af DaBUFs økonomi.

I vore vedtægter §8 åbnes der mulighed for at oprette særlige virksomhedsområder. Hvis det sker, skal de indgå med et selvstændigt regnskab i DaBUFs samlede regnskab.

Jeg vil opfordre til, at det nordiske filmklubarbejde genoptages.

En helt anden sag er om 3 foldere, som jeg ikke rigtigt ved, hvad jeg skal bruge dem til.

1. En sort/hvid – Det gode gys - fra Medierådet om filmvurderinger i forhold til alder.

2. DaBUFs – Filmklubben i lokalsamfundet – med nogle opfordringer til at gøre noget.

3. "Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber" er vist navnet.

Jeg har fået nogle stykker af alle slags, men hvad så?

Nr. 1 kunne jeg da godt bruge til forældre, som første gang melder et barn ind. På den anden side, har vi jo "lukkede" forestillinger, så måske har den ingen betydning. I følgebrevet skrives, at de kan bestilles "så længe lager haves". Hvor mange kan leveres?

Nr. 2 er omtalt i Pråsen 4/2010 side 17. Her fortæller forfatteren af pjecerne, Karen Obel, at den skal være til inspiration i klubberne. Er det målgruppen? Hvis ja, så behøver vi jo ikke så mange eksemplarer. Hvem andre kan bruge den?

Nr. 3. Det er den, som jeg finder mest interessant. Jeg kunne godt bruge den til uddeling til "nye forældre". Det vil betyde, at jeg skal bruge et par hundrede om året. Det kunne også gælde andre klubber, hvorved der skal produceres i størrelsesordenen 10.000 om året. Er der penge til det? Jeg synes, at det vil være en god måde at oplyse om DaBUF på. De skal så foreligge til oktober. Hvad mener I andre?

Søren Hansen
Herlev Skolebio

Uenighed gør stærk – og skaber dynamik

Det er mere end bare en gimmick, at vi har valgt at kalde HODJA Nørrebro Børnfilmklub "et dobbelt kulturmøde". Fra begyndelsen har vores mål været, at børn med forskellig etnisk, social og kulturel baggrund mødes og sammen møder film, der på en underholdende måde har noget på hjerte.

Ganske vist skal idealerne bøje sig efter virkeligheden. Men derfor kan man godt forsøge at skubbe lidt med den sidste

Det her skulle være anderledes

HODJA Nørrebro Børnfilmklub er på én gang et integrations- og et oplysningsprojekt. Og ja, det lyder langhåret. Integration var et ord, som hang mig en lille smule ud af halsen, da jeg mødte op til det allerførste møde om en børnfilmklub på Nørrebro i maj 2008. Men Salaam.dk og DaBUF havde samlet en lille flok, der var interesserede i at skabe en alternativ filmklub for børn. Vi var en flok unge mennesker omkring bordet den aften, og vi var alle sammen enige om, at det her skulle være anderledes. Vi ville arbejde for, at klubben ikke blot skulle samle børnene på Nørrebro, men have det formål at vise dem verden gennem hinandens og

andres øjne. Og gode børnfilm fra alle verdenshjørner er en eminent måde at gøre det på. Vores ide var, at filmen skulle være en rejse til frem-

mede eller velkendte steder, som børnene sammen kunne tage ud på – mens de blev lige midt i hjertet af Nørrebro.

En pony kommer til stenbroen. Og medlemmerne nyder tydeligvis det fremmede element.

Giv de unge en stemme

Mens kommunerne har pligt til at nedsætte ældreråd, så er unge ikke sikret samme mulighed for dialog. Over halvdelen af kommunerne mangler et formelt organ, hvor unge bliver hørt, viser en undersøgelse, som DUF står bag.

14-årige skal underskrive børneattester

DUFs medlemsorganisationer skal indhente børneattest på personer fra 14 år med lederansvar for børn og unge under 15 år. DUFs medlemsorganisationer har selv ansvar for at indhente børneattester på personer, der fast skal arbejde med børn og unge under 15 år. Det gælder nu også frivillige ledere på 14 år og op.

Fordi den kriminelle lavalder er sat ned til 14 år, skal børneattester nu indhentes på personer fra 14 år og op, der har direkte og vedvarende kontakt med børn under 15 år.

InitiativStøtten holder sommerferie

DUFs InitiativStøtte holder sommerferielukket fra den 1. juni til den 15. august 2011.

Så oplysning og integration handler i HODJA om, at hver film og hver visning i Empire Bio skal være en sjov og berigende rejse. Derfor er HODJA også mere end en filmklub. Hver visning byder på en underholdende indledning, der afspejler filmens tema. Vi har haft alt fra rideponyer til mavedansere til at optræde foran biografen og forankre filmen i børnenes hverdag, i oplevelsen her og nu og i lokalområdet.

Nørrebro er i forvejen en levende bydel med masser af initiativer. Men vi syntes, at der manglede noget, der samlede børn på tværs af skoler, klasser og økonomiske muligheder, og som gjorde det på børnenes præmisser. Derfor har det hele tiden været urokeligt, at prisen for en sæson i HODJA skal holdes på et niveau, så alle kan være med. Både i vores op-søgende arbejde og ved selve visningsarrangementerne sørger vi for at have tid til at tale med børnene.

Om hvad filmen kommer til at handle om, inden de har set den, og hvad de syntes om den bagefter. Deres interesse for både filmen og selve klubben er overraskende stor. De er helt bevidste om, at de er HODJA-medlemmer, og de kender efterhånden flere af os voksne. Især varmer det, når medlemmer fra sidste år kommer igen året efter og siger, at de glæder sig til at se film igen.

En ung bestyrelse

De fleste af os var under 30, da vi begyndte, og meget grønne i foreningsarbejde. I løbet af de fire år, der er gået, siden vi startede HODJA, har vi haft en del udskiftning, men i dag er vi stadig en ung bestyrelse med faglige interesser, som supplerer arbejdet i HODJA. Vi er vant til at arbejde med film, kulturformidling eller børn. Vi har hele tiden fokuseret på at få uenigheder vendt til kreativitet, og har lagt vægt på at opbygge sammenhold og et fælles grundlag for arbejdet i klubben. Det har været en udfordring, at vi alle sammen har egne ideer om, hvad der var det allervigtigste for HODJA.

Selvom vi er enige om klubbens værdier, er vi ikke altid enige om, hvordan vi bedst lever op til dem. I få tilfælde har det betydet, at vi har måttet sige farvel til bestyrelsesmedlemmer, men det har også tilført vores arbejde en dynamik, som jeg tror, er betydningsfuld for både de enkelte visninger og udviklingen i klubben. Vi har trukket kraftigt på hinandens kompetencer og også kastet os ud i ting, vi ikke er vant til fra tidligere. Den faglige og menneskelige udfordring ved projektet var en motivation fra begyndelsen.

I øjenhøjde med børnene

Det har været vigtigt for os at skabe en filmklub, som er helt unik og vores eget projekt. Vi vil selv og har forsøgt at vise, at vi kan selv. Starthjælpen fra Salaam.dk og DaBUF var uundværlig, og vi har forsøgt os med forskellige

arbejdsstrukturer i bestyrelsesarbejdet. En af udfordringerne er stadig at finde balancen mellem vores høje ambitionsniveau og frivillighedens begrænsninger. Vi vil og vi gør, men vi har også lært, at det kræver engagement og ressourcer at starte noget

stort. Når børnene kommer ud fra biografen med strålende øjne og har levet sig ind i en verden, som er helt, helt anderledes end deres hverdag, ved vi, at det er værd at bruge tid og kræfter på at skabe oplevelser for dem.

Uanset ansigtskolor er man velkommen i børnefilmklubben.

Med medlemmer så stolte og entusiastiske er der noget ved at lave filmklub.

Måske derfor holder vi fast i at være i øjenhøjde med børnene hele vejen gennem projektet. Det har vist sig at være en af de større udfordringer. Hvordan giver vi børnene den medbestemmelse, vi synes de skal have – uden at give køb på vores idealer for HODJA? Jeg tror, at vi alle sammen har lært, at idealerne må bøje sig efter virkeligheden, og at det er ok at vise *Aladdin* som åbningsfilm. Og at vi alle sammen er blevet overraskede over virkeligheden, når det viser sig, at en film som den fransk-afrikanske *Guldbolden* faktisk kan fastholde opmærksomheden fra alle salens rækker sin spilletid ud. Og at medlemstallet kan fordobles fra første sæson til tredje, fordi vi har været utroligt stædige i vores opsøgende arbejde. De fleste lærere for børn i 3.- 4. klasse på Nørrebro ved efterhånden, hvem vi er – og forhåbentligt glæder de sig til at få besøg af os igen til september. Sidste sæsons store skridt var at udvide fra kun at være klub for Nørrebros børn til også at invitere børn fra nærliggende flygtningecentre. Børn fra et af dem, centret Kongelunden, har været faste gæster siden efteråret, og deres åbenhed og glæde ved filmene har været guld værd for vores tro på, at HODJA faktisk gør en forskel.

Derfor er HODJA stadig i udvikling, men det er afgørende for os, at vi forbliver lokalt forankrede. Det har været målet at spejle Nørrebros mangfoldighed og særegenhed i klubbens tilbud, og det vil blive ved med at stræbe efter.

Marie Louise Poulsen /marielouise-popo@hotmail.com, studerende ved Litteraturvidenskab og er presseansvarlig i HODJA

Jette Termann: Børnenes stifinder ind i filmens verden

Der findes næppe det barn, som ikke har passeret Jette Termanns falkeøjne for at blive vejret og vurderet til en given rolle i næsten samtlige danske spillefilm og tv-produktioner de seneste 20-30 år, når rollelisten skulle fyldes ud med et eller flere børn.

Selv snublede hun nærmest ind i filmens forunderlige verden allerede i teenage-årene. Jette Termanns far var skulptør, og da hun var midt i 16-års alderen, blev han bedt om at lave nogle figurer til en film, der skulle optages.

Hun er speciel. Meget speciel. Og hendes job er mindst lige så specielt. Hendes opgave er at finde præcis det elle de børn, der skal bruges i en given film.

Og det er en sej og langtrukken opgave med mange "nitter" og få gevinster

Datteren tog over og som 16-17 årige lavede hun sin første figur i form af de tre berømte aber, som hverken kan se, høre eller tale. Og herefter gik det næsten slag i slag med syopgaver, dekorationer og meget andet. Og hvis familien havde drømt om, at datteren skulle gå den slagne vej gennem ungdomsuddannelsessystemet og ende i en fin funktionærstilling et eller andet sted, så tog de fejl.

Årets Præsismodtager blev hædret og feteret af de mange deltagere på landsseminariet. Foto: Simon Kjær Christiansen

Jette Termann blev bidt af det forunderlige univers, som filmmediet repræsenterer.

- I dag hedder arbejdstitlen Caster, og det er jo frygteligt fint, men i virkeligheden handler det blot om at kunne spotte og finde lige præcis det barn eller den unge, som har talentet til at kunne leve sig ind i en given rolle og kunne eksponere det ud igen, når kameraet ruller, siger hun med et varmt smil.

- Jeg er jo ikke længere nogen vårhare. Jeg har passeret de 60 – men det har ingen betydning. I denne branche er erfaring en god ting, ler hun –

og hvis man kigger godt efter på rulleteksterne på stort set alle danske film siden 70'erne, så popper hendes navn op det splitsekund, det tager at vise navnene bag de mange forskel-

lige mennesker, der står bag en filmproduktion.

Ud i skoven

- En af de svære opgaver er at få et ganske almindeligt barn eller ung til f.eks. at te sig fuldstændig hysterisk på kommando. Men det er jo nødvendigt i nogen filmroller og jeg har gennem årene haft mange børn og unge med op i mit hus i Sverige. Her findes ingen el, så alt foregår på primitiv vis – og det er hér – midt i den skønne svenske natur, at jeg øver med børnene, afkoder dem og koder de reaktionsmønstre ind, som skal bruges i en given rolle, forklarer hun. Det er hårdt – men også sjovt for

• Flemming Riedel

børnene at blive mødt med de krav – og jeg har jævnligt kontakt med mange af de, som jeg ”opfandt” og som måske kun havde en enkelt filmrolle og så igen tonede ud i mængden.

Hun er meget opmærksom på alle de følgevirkninger, der kan opstå i kølvandet på dét at blive eksponeret op på det store lærred landet rundt. Derfor taler hun ofte og længe med både forældre og børn om de konsekvenser, det kan få ved at blive et kendt ansigt via en populær film.

- Når jeg tager af sted med de børn, som skal testes eller ”udvikles”, sker det altid i overensstemmelse med forældre og specielt min egen ”indre” stemme til, hvorvidt det pågældende barn kan leve op til forventningerne. Og det sker faktisk, at jeg må konstatere, at et givent barn eller ung al-

ligevel ikke kan leve op til de krav, der stilles til den pågældende rolle. Det er en sej omgang at skulle fortælle et barn dette – men det er vilkårene i filmens verden, understreger hun.

De findes alle vegne

Som caster kan det være lidt som at lede efter en nål i en høstak at finde det rette barn eller ung til en bestemt rolle – men som regel lykkes det. Heldigvis.

- Men, siger Jette Termann, man skal ikke tro, at bare fordi et barn har gået til teaterundervisning eller på danseskole, at så er den hellige grav vel forvaret og sikret. Ofte er de børn som er blevet ”skolet” ikke brugbare. Jeg har brug for det uspolerede barn eller ung – og selv om de aldrig har stået foran et kamera før, så evner de naturlige talenter at brænde igen-

nem, når de kommer op på lærredet. Hun indrømmer blankt, at når hun ser en færdig produktion, så fokuserer hun ofte mere på børnenes og de unges evne til at fylde rollen ud, end hun fokuserer på de voksne skuespillere.

- Jeg tror, det er en ”erhvervsskade”, ler hun – og selv om hun har både børn og børnebørn, så er der ikke nogen af hendes egne, der har fået mulighed for at posere foran kameraerne.

- Det er faktisk utroligt opslidende at optage film. Vi starter ofte meget tidligt om morgenen – og uanset vejret, så skal scenerne i kassen. Lyssætning kan klare en del – men en kraftig og kold blæst og lange ventetider kræver, at man er gjort af et særligt stof, lyder det fra casteren, som efterhånden er blevet et ikon i dansk film.

Freelance og økonomisk usikkerhed

Som caster er man ikke sikret en fast løn eller hyre. Man springer nærmest fra tue til tue – og det handler om at kunne sin metier, for filmbudgetterne er ofte så stramme, at der ikke er plads til fejltagelser.

- Det er klart, at mine mange år i branchen kommer mig til gode, fordi jeg kan ”levere varen”, som det vist hedder – men man skal ikke tro, at det er en dans på roser. Det er hårdt arbejde at finde de rette og udfordre deres talent – og det er mindst lige så hårdt at skulle sige ”nej tak” til det barn eller ung, som drømmer om en filmrolle, men som ikke passer til rollen, slutter Jette Termann mens hun kigger eftertænksomt ud af vinduet fra sit lille kontor i hjertet af Filmbyen i Avedøre.

fler-

DaBUFs bestyrelse

Tina Just Hahn (Formand)

Prejlerupvej 18
4571 Grevinge

Mobil: 2523 4170

E-mail: formand@dabuf.dk

Kim Bruun

Lyøgade 30
5000 Odense C

Mobil: 2517 8367

E-mail: kim.bruun@skolekom.dk

Flemming Riedel (Næstformand)

Rødovrevej 24C, 1. Tv.
2610 Rødovre

Mobil: 60716368

E-mail: naestformand@dabuf.dk

E-mail: flemming_riedel@hotmail.com

Mathilde Fruergaard (Ung.medlem)

Asminderødgade 16, st. th.
2200 Kbh. N

Mobil: 2859 1385

E-mail: mafruergaard@gmail.com

Lars Steinbach (Kasserer)

Amerikavej 10, 1. Tv.
1756 København V

Arb. tlf. 3832 0622

Mobil: 2344 8899

E-mail: kasserer@dabuf.dk

E-mail arb.: lst@time.dk

Karen Damm Obel (Ung.medlem)

Hjortestien 25, 2. th
6800 Varde

Mobil: 6146 3347

E-mail: sobel_83@hotmail.com

Tone Mygind Rostbøll

Halvtolv 17, 2. th.
1436 København K

Privat: 6146 3918

E-mail: tonemr@sol.dk

SUPPLEANTER

Marc Honoré (Ung.suppleant)

Arne Jacobsens Allé 11B, 7. tv, D
2300 København S

Mobil: 3070 3188

E-mail: honoremarc@gmail.com

Susanne Rørvig

Sindingsgade 24
8620 Kjellerup

Privat 8688 2016

Mobil: 2733 1878

E-mail: susanne.rorvig@dabuf.dk

E-mail: rorvigsalling@c.dk

Thilde Emilie Møller

Holger Danskes Vej 14, st. tv.
2000 Frb. C

Privat: 5190 8695

E-mail: thildeemilie@gmail.com

Pråsen Pris Potentiale?

I de sidste timer af årets landsseminar har instruktør Lotte Svendsen og producer Michael fået den noget utaknemmelige opgave at ruske os igennem og give os noget at gå hjem på. Alle har været til festmiddag aftenen i forvejen, nogle har set natfilm til ret sent og alle har været tidligt oppe i forhold til, at det er søndag. Men alle har også set *Max Pinlig – sidste skrig* og har bevæget mellemgulvet rytmisk i alt fra fnis til latterkramper. Når den første forbavelse over Max' stemme har lagt sig, går det op for publikum, at filmen er lige så sjov som den første. Mindst. Men måske med et nyt publikum i sigte. For sammen med Max er problemstillingerne blevet mere modne og humoren mere avanceret.

'Barndommen er en tilstand man skal vækkes nænsomt af'

Enhver frygt for at makkerparret skal have svært ved at trække et udmattet og blaseret publikum op, gøres hurtigt til skamme. Lotte Svendsen taler hurtigt, højt og længe. Med passion og inderlighed og om emner, som tydeligvis ligger hende stærkt på sinde. Så det er ikke vanskeligt at lade sig rive med og forlange forandring nu og her. Svendsen rammer jorden løbende med en svada om børnekulturens rolle i det moderne samfund:

1 2 "Børnekulturen skal være en tømreflåde, der samler dem op, som er

røget ud over kanten. Den skal ikke være med til at skubbe de labile unger *aftømreflåden*. Det ser vi rigeligt af i de værste realityshows. Her gælder det om at slå til, når de andre er svagest, så man virkelig kan få dem ned med nakken. Det er jo et usympatisk symptom på et sygt samfund.

Derfor skal fiktionen tilbyde noget andet end virkeligheden. I fiktionen har vi mulighed for at skabe verden som den *burde* være, og at efterlade et håb om noget bedre i kulturbruget.

"Som Danmark ser ud nu", pointerer Lotte Svendsen med en henvisning til filmen, "lægger vi hverken hække, grænser eller stakitter ned. Tværtimod står vi til stadighed mere fast på vores ret og vores grænser. Vi kommer mere og mere til at ligne amerikanerne." Man forstår, at det ikke er ment positivt.

Uden at levne meget tid til at lade dette bundfælde sig, fortsætter hun: "Jeg er snarere optaget af, hvem der sætter grænserne. Og i fiktionen af alle steder skal vi sparke grænserne ned. Lad os endelig få nogle positive modbilleder til den forkvaklede virkelighed udenfor vores vinduer."

Et skarpslebet våben

Efter endnu et spørgsmål fra salen kaster Lotte Svendsen sig ud i en række betragtninger over børn og den tid vi lever i. Hendes påstand er, at børn er optagede af at passe ind og være som de andre. Så de ser sig omkring og prøve at aflæse, hvad der forventes af dem.

"I filmen er Steen Cold et medieskabt ikon med overskud, succes og over-

flade. – Lidt ligesom Lars Bom i virkeligheden, men Lars har selv et meget ironisk forhold til det.

Faktisk har Signe Wenneberg den samme rolle i det virkelige liv: Hun går rundt i haven i gummistøvler og ser pisse godt ud, mens hun laver højbede og pandekager og marmelade til hele villavejens unger, som sidder i pletfrie hvide bondeskjorter og er enormt velopdragende."

Her tager Lotte Svendsen en dyb indånding og et langt tilløb, før hun fortæller om sin egen barndom på Bornholm, hvor naboerne ikke var synderligt forstående endsige næstekærlige. Ret tidligt lærte hun sig derfor, at satiren er et fremragende forsvar imod dem, der gør os usikre. Som denne verdens Steen Cold'er. og hvilken poetisk retfærdighed; at licenspengene går til at tage pis på dem fra tv, som får os alle sammen til at tvivle på os selv med al deres tilsyneladende succes.

Den dedikerede instruktør gider ikke kaste sig over utilpassede 4. generationsindvandrere. Det er for let, og det flytter ikke med noget. Der er mere perspektiv i at vise den livskloge Hassan og lade ham være en slags

mentor for Max; for de hårdtarbejdende og veltilpassede børn af indvandrere findes også – de er flere, men mindre synlige.

Nej, det er langt sjovere at ramme vores egne børn. "Dem, der bor på femstjernede hoteller og 'Vil du spise mens du ser Ramasjang, eller vil du hellere vente?' De trænger mere til at blive rusket op i." Svedne grin og flakkende blikke vidner om, at den sad lige i skabet. For selvom det er sjovt at grine ad os selv, er det også et troldspejl der holdes op for os.

Nærvær og dannelse

Og det bliver værre. "Det, børn efterlyser og savner allermost i dag, er nærvær. Vi giver dem lego, men tager os ikke tid til at lege med dem. Der er masser af børne-tv, men vi ser det ikke sammen med dem. Som formidle-re skal I (DaBUF-medlemmer) pointere dette nærvær overfor børnene og deres forældre. I skal formidle den fælles oplevelse, der slår bro mellem generationerne."

Igen med en henvisning til *Max Pinlig – sidste skrig* understreger Lotte Svendsen en pointe: "Selvom Max' mor ikke tror det, *flyder* der dannelse ind i ungerne, når vi giver dem god kultur og gode oplevelser. Og det lagrer sig i dem. De lærer af kulturskatten og kan siden hen trække på den. Derfor er det også helt på sin plads at kede børn og tvinge dem gennem en dannelsesrejse. De ved ikke nu, hvad der er godt for dem, men det gør vi, og vi har en pligt til at danne dem." I denne forbindelse nævner Lotte Svendsen, at Mette Horn, der spiller Max' mor i filmen og serien, får masser af 'gaderespekt', når hun bevæger sig gennem byen. De unge

Kim Bruun

Instruktøren Lotte Svendsen var både skarp og præcis i sit foredrag og lagde op til et opgør med den omsiggribende sexualisering af piger. Foto: Simon Kjær Christiansen

genkender hende som 'Mor til Max', og synes hun er vildt sej. Hun står for dem som en voksen, de kan stole på. Hun tør stille de ubehagelige spørgsmål til Max om, hvorfor hans tøj er så vigtigt, eller hvad det betyder, hvordan de andre ser ham. Hun tør stå ved sig selv, den hun er og det hun tror på. Og den slags voksne har børnene og de unge brug for.

"Barndommen er en tilstand man skal vækkes nænsomt af" citerer hun Thomas Winding. "Børnekulturen kan og skal, når den er bedst forløse alt det børn er bange for og utrygge ved. Den skal tage fat om disse emner, og vise, at de ikke er farlige og give bør-

nene en tro på deres muligheder og fremme deres livsduelighed.

Et tilløb til en problemstilling, vi med garanti vil komme til at vende tilbage til, kommer op at vende i Svendsens tanker. Men desværre er ingen vågne nok til at følge op på problematikken. Forhåbentlig vil disse spalter i en ikke alt for fjern fremtid finde ind til essensen af dette. I Svendsens egne uforblommede ord lyder der: "Noget andet vi har brug for i en tid, hvor der sker en ufattelig seksualisering af særligt pigerne, der formodes at finde deres livs fyldest ved at kunne tilfredsstille drengene – og det gerne med særdeles eksplicitte ydelser. Her

ligger en kæmpe udfordring for fiktionen; at tage livtag med den opfattelse." Hvordan fiktionen skal håndtere denne opgave, er et åbent spørgsmål, som redaktionen vil søge at finde passende svar på.

Og Pråsen går til...

Som sin sidste gerning på årets landsseminar afleverer Lotte Svendsen et klap på vore rygge, som bør gøre hende til en oplagt kandidat til at modtage Pråsenprisen i nærmeste fremtid.

"I, der indleder og viser film til børn har et kæmpemæssigt ansvar. Og I laver en stor og vigtig indsats. Det er så pissevigtigt, at børnene får åbnet øjnene for den kultur de møder. Når I indleder filmene og hjælper børnene

med at skabe en forforståelse, fører I dem ind i vores værdier og fællesskab.

Når jeg går i filmklub med mine drenge, tager vi altid udgangspunkt i, hvad der blev sagt i indledningen og bruger det som afsæt til at diskutere filmen og forstå, hvad det vigtigste i den er.

Voksne som *gider* børnene, som tager ungerne så alvorligt, at de stiller op lørdag formiddag for at lukke filmens verden op for de håbefulde små. De fortjener s'gu et cadeau!"

Ranke rygge bevæger sig ud i solen og under frokosten hersker en andægtig stemning: Vi gør en forskel.

Kim Bruun

DVD FRA DFI

DVD bestilling: Kr. 75,- pr. DVD ex moms og porto

DaBUF DISTRIBUTION – LejFilmNu - DVD

Filmlejen for en visning: Kr. 75,-

Klippekort med 6 film: Kr. 300,-

En månedspakke: Kr. 500,-

(hvor DaBUF udsender en film hver måned)

Priserne forudsætter medlemskab af DaBUF

Filmleje for visning i biograf:

Prisen i en biograf er kr. 225,- pr. visning, såfremt filmen IKKE er til rådighed på 35mm.

Hvis filmen er til rådighed på 35mm, er prisen for visning på DVD den samme som ved visning af 35mm film: kr. 800,- ved minimum eller kr. 5,25 pr. hoved (kr. 5,- ved forudbetaling).

En biograf defineres som et lokale, hvori der forefindes udstyr til visning af 35mm film.

Priserne er ex moms og porto

13

Pråstalen 2011

Pråsprisen skal i dag uddeles for 29. gang til en person, der har udført fortjenstfuldt arbejde med produktion og/eller formidling af billedmedier for børn og unge.

Dette års Pråsprismodtager har erfaring og interesser, der spænder vidt. Man kan med rette kalde dette års Pråsprismodtager en multikunstner. Jeg kan nævne arbejdsopgaver inden for områder som scenografi, kostume, makeup, instruktørassistent, børneinstruktør og sikkert flere områder, jeg ikke har fundet frem til. Synderegisteret går 40 år tilbage. 40 år i filmbranchen er noget af en bedrift.

Årets Pråsprismodtager er blevet kaldt for branchens Madam Mim på grund af sine evne til at trylle.

Og det er netop hendes tryllier gennem en lang årrække, der har fanget vores opmærksomhed. Hvem har ikke set *Matador* og tænkt, hvor finder man dog de børn, eller *Drengene fra Sankt Petri* eller *Anja og Viktor*, *Kald mig bare Aksel*, *En som Hodder*, *Bølle Bob*, *Der var engang en dreng der fik en lillesøster med vinger*, *Drømmen*, *De fortabte sjæles ø*, *Det som ingen ved*, *To verdener*, *Kidnappet*, *Hævnen* og et sted mellem 60 og 100 flere titler.

Børnene og de unge er alle blevet spottet af årets Pråsprismodtager som et talent, der kan udvikles. De er ikke alle kommet til hende via annoncer for at blive opdaget, nogle har hun fundet på mere utraditionel vis blot ved at have sit falkeblik og store erfaring med, hvor end hun går.

I 2003 var dette års Pråsprismodtager med til vores Landsmøde i Korsør

Jette Termann - året præsprismodtager anno 2011. Foto: Simon Kjær Christiansen

sammen med holdet omkring *En som Hodder*. Her fortalte hun os om, at den gensidige tillid mellem hende og børnene og at fornemmelsen for talentet er vigtige faktorer i hendes arbejde.

Når barnet eller den unge er fundet, skal talentet så udfoldes i forhold til den givne rolle, det er årets Pråsprismodtager eminent til. Vores benovelse over de dygtige børn og unge i diverse filmroller skulle nok snarere udløse spørgsmålet: "Hvem finder dog disse børn og unge?"

At arbejde ansvarsfuldt med børn kræver også sin Hønemor, det kan årets Pråsprismodtager i den grad føje til sine titler, hun passer på, at børnene og de unge ikke lider over-

last i arbejdet, hjemme eller i offentligheden. Hun vejleder forældrene i, hvordan de skal håndtere pressen, slække på kravet til hjemmepligterne, og passe på skrammer og brækkede lemmer.

I 2010 modtog dette års Pråsprisvin- der en Æres-Robert, der blev over-

Tina Just Hahn

Den 29. Pråspris går til hende, som har ladet os stifte bekendtskab med nogle af de seneste årtiers bedste børneskuespillere

rakt af et af de børn, hun havde castet til filmen *Drengene fra Sankt Petri* fra 1991 nemlig Nikolaj Lie Kaas.

Årets Pråsprismodtager 2011 får prisen for sit store talent og evnen til at caste børn og unge til de meget forskellige roller, der har været brug for i danske film. Hendes store talent har været med til at gøre danske børne- og ungdomsfilm til noget særligt. Med hende i casterstolen kan vi med store forventninger se frem til, at mange flere talentfulde børn og unge finder vej til det store lærred.

Danske Børne- og Ungdomsklubbers pris, Pråsen 2011, gives med stor glæde til:

Jette Termann

Med prisen følger en check på 10.000 kr. og en Pråstegning udført af Lars Pryds.

Tina Just Hahn
Formand for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

3D i Grenå Børnebio

Velkommen til en ny verden i Grenå Børnebio. Midt i december kørte vi den første forestilling i 3D, nemlig *A Christmas Carol*.

Man kan sige meget om Jim Carey, men filmen leverede varen. I 1½ time var der super underholdning til de forventningsfulde unge, der var blevet udstyret med 3D brillen. Brillen alle taler om, og som er det nyeste indenfor biografverdenen, og som så småt også sniger sig ind i vores stuer.

Grenå Børnebios bestyrelse havde valgt at stille sig op i indgangen og sætte et styks 3D brille på hvert hoved med enkelte instrukser til, hvordan man behandlede sådan et par. Det tog lidt længere tid denne dag med at få alle på plads, men ikke noget af betydning. Mange var mødt op i god tid med små sommerfugle i maven.

Da filmen havde nået sin afslutning, og der var ønsket "god jul", var der opstillet 2 hjælpere i hver række, der tog 3D brillerne, og tjekkede, at de var intakte. Hvorefter de unge kunne gå ud og deltage i juleræset. Forhåbentlig med en lille morale i baghovedet.

Endnu er det ikke til at sige, om det er film i 3D eller chancen for at gå med vennerne i biffen. Men flere har fundet vej til Grenå Børnebio

Vi har haft et par år med faldende medlemstal og valgte i år at prøve lidt andre film af bl.a. 3D. Vi kunne allerede på tilmeldingsdagen melde udsolgt på de ældste hold. Derefter har vi haft over 150 ekstra tilmeldinger. Om det bare er 3D filmens skyld eller interessen for igen at gå biografen med vennerne, vides ikke. Men det har været forsøget værd, da vi jo helst ser fulde sale. Årets medlemstal i Grenå Børnebio er 855.

Det holdt dog hårdt at få fat i 3D filmene, da mange udlejere ikke ville lave kopier til klubregi, men takket være Grenå Kinos ejere Nia og Gert Skov lykkedes det. Det vil dog kun være noget, som kan ske 1 gang pr sæson, set ud fra en økonomisk synsvinkel.

Vi har netop kørt de 2 næste hold med 3D film, og jeg for en synes, det giver en rar følelse i maven at sidde der i mørket og lytte til bemærknin-

ger, skrig og latter, der bryder ud af de unges/ børns mund.

Jeg sidder allerede nu og ser frem til næste sæson, da den nuværende er på vej mod sin afslutning. Og selvfølgelig håber vi at se mange flere medlemmer.

Lone Jensen
Grenå Børnebio

200 unge fik en rigtig god oplevelse

Filmklubben Humlebien har ikke ungdoms- hold, men i stedet afholder vi skole- forestillinger i Humle Bio – gerne med ind- ledning eller foredrag.

I år syntes vi, det var en god ide at vise filmen *Hold om mig* og engagere instruktøren Kaspar Munk og filmens hovedrolleindehaver Julie Borchhorst Andersen til at fortælle om filmen og besvare de unges spørgsmål.

Hold om mig er en stærk og vedkom- mende film, der rammer lige ned i nogle vigtige og aktuelle problemstil- lingen omkring mobning og misbrug af de digitale medier.

Filmen viser nogle helt almindelige unge, hver med deres problemer med

forældre og kammerater og den giver et godt bud på, hvordan det kunne gå så galt for den ensomme Julie. Det Danske Filminstitut har udarbej- det en fin undervisningsvejledning, og den tilsendte vi de tilmeldte klasser.

Vi inviterede 8. og 9. klasser en dag i marts, og der var så stor interesse, at vi måtte afholde en ekstra forestilling.

200 unge og deres klasselærere mødte op, og de fik en stærk og sjæ- lerystende oplevelse. Efter forestil- lingen fortalte Kaspar Munk om filmens tilblivelse, om historien, der

bygger på en virkelig begivenhed, og om arbejdet med historien og castin- gen. Julie fortalte om sine oplevelser i forbindelse med casting og hendes arbejde med rollen.

Det var dejligt at se, hvor mange af de unge der stillede rigtig gode spørgsmål til filmen og til historien. Flere gav udtryk for, at de fandt fil- men meget vedkommende og tro- værdig – ”man føler det ligeså godt kunne være sket i vores klasse” – som en dreng udtrykte det.

Lisa Juhler

Giffoni 2011

Så er de heldige udvalgt, som skal til filmfestival i Giffoni, Italien, til sommer. Vi glæder os til at læse om deres oplevelser i Pråsen nummer 3, 2011. De kårede er Mathilde Dyhrberg, Lemvig Børne- og Ungdomsfilmklub, Lærke Lykke Laursen, Skive Børne- og Ungdomsfilmklub, Mikkel Jensen, Grenaa Børnebio og Kristoffer Bjørkholt Sørensen, Herlev Skolebio

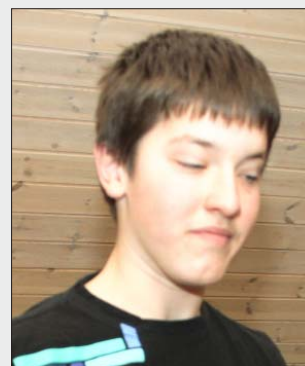
Mathilde Dyhrberg

Lærke Lykke Laursen

Kristoffer Bjørkholt Sørensen

Mikkel Jensen

Enquete blandt Folketingets partier

Samtlige Folketingets partier er blevet kontaktet pr. brev og er blevet inviteret til at fremsende deres syn på børnekultur set ud fra en filmnisk vinkel. De fleste har taget udfordringen op og svaret. Læs her hvad de forskellige kulturordførere mener - og står for.

- Hvordan ser du og dit parti på filmmediet som en mulighed for at opdrage børn og unge til demokrati?
- Hvordan ser du og dit parti på filmmediet til at skabe kontakt og forståelse mellem børn og unge i forskellige lande?
- Hvad er din og dit partis indstilling til den nye filmaftale? Giver den tilstrækkelige muligheder for produktion og formidling af film til børn og unge?
- Er produktion af film for børn og om børn værd at statsstøtte, eller betragter du og dit parti mediet som mere eller mindre underlødigt underholdning, der må klare sig på kommercielle markedsvilkår?
- Hvilken værdi ser du i den store udbredelse af frivillig arbejdskraft i Danmark? – Her i Frivillighedsåret.
- Er der en film for børn eller unge, der har gjort indtryk på dig personligt? Hvis "JA", hvilken?

Børn er en vigtig målgruppe

Ad 1

Det afhænger af temaet i filmen, jeg er dog generelt positiv, og mener, at en producent altid bør have dannelsesaspektet i baghovedet.

Ad 2

Det kan skabes forståelse for andre kulturer mere end kontakt som sådan, helt afhængigt af filmens tema.

Ad 3

Dansk Folkeparti er med i den nye filmaftale, der indeholder mange forbedringer, og det må forventes, at det

også kommer børne- og ungdomsfilm til gode.

Ad 4

Et meget subjektivt og ledende spørgsmål. Film for børn skal støttes, såfremt de kvalitativt lever op til de krav, der stilles. Børn er en vigtig målgruppe som kvantitativt og kvalitativt skal tilgodeses.

Ad 5

Det frivillige arbejde har stor værdi, også på andre kulturområder, og er generelt en gevinst for samfundet, dvs. for alle aldre. Det er ikke kun i

2011, der skal være fokus på området.

Ad 6

Ud af mange, hvor det kan være svært at pege på nogen frem for andre, kan dog nævnes filmatiseringer af Astrid Lindgrens og Bjarne Reuters bøger. Flere af de senere års danske film, der behandler alvorlige emner, som har relation til mange børn og unges eget liv, har været gode også fordi de henvender sig til børn og forældre samtidig.

*Karin Nødgaard,
MF Dansk Folkeparti*

JUBILÆUM PÅ VEJ:

Gode historier efterlyses

DaBUF kan fejre sit 60 års jubilæum næste år. Der er nedsat et særligt jubilæumsudvalg med næstformanden som tovholder. Men der behov for gode input ude fra landet og ikke mindst gode fortællinger, der kan bidrage til at give et tidsbillede af gode, sjove eller skæve oplevelser i filmklubbernes liv og levned.

Har du en god historie eller et forslag til. Hvordan de mange år skal markeres – så skriv til sekretariatet og vi tager kontakt.

Redaktionen

Læring sker gennem aktiv deltagelse

Man opdrager fortrinsvis ved at praktisere de egenskaber, man gerne vil lære fra sig.

Men i forhold til unge og film, er det vigtigt, at de unge får mulighed for at forstå de muligheder, der er i medier som fx film. De unge skal have mulighed for at forholde sig kritisk til den fremstilling af virkeligheden, vi får gennem film, og det kan bedst foregå gennem selv at have med filmproduktion at gøre – evt. bare i et afgrænset forløb. Derfor er jeg også glad for, at filmforliget giver mulighed for, at der oprettes værksteder og læringsforløb specielt rettet mod b&u. Jeg så selvfølgelig gerne mere af den slags ude i alle egne af landet.

Film for b&u er mindst lige så seriøs som for voksne. Kultur og kunst er ikke kun rekreativt, det er også *kreativt*. Film handler ikke kun om at

blive underholdt og slå tiden ihjel. Derfor er det naturligvis også vigtigt at tage et fælles ansvar for kvalitet også her.

I mange kommuner er der oprettet filmklubber omkring lokale biografer. Det sker ofte gennem et stærkt netværk af frivillige ildsjæle. Nogle skoler vælger også at bruge tid på at give eleverne muligheder for selv at forsøge sig med filmproduktion. Disse initiativer bliver virkeliggjort, fordi lærere og lokale vil sætte ind og bruge deres kræfter på den type projekter.

Der skal efter SFs opfattelse være en fornuftig balance mellem den frivillige indsats og de forpligtelser, som staten eller kommunerne skal forpligte sig til at løfte. I arbejdet omkring folkeoplysningsloven er denne debat igen blevet aktualiseret. Det er tydeligt, at regeringen ønsker at spare på de offentlige udgifter gennem en stadig mere målrettet udnyttelse og uddannelse af frivillige. Det sker

allerede på en lang række områder: Bibliotekerne, integrationsarbejdet, børns voksenvenner, besøgsvenner for ældre osv. Det er super, at så mange vil bruge deres fritid til frivilligt arbejde til gavn for fællesskabet, men det er vigtigt at fastholde et vist niveau af faglighed i løsningen af opgaverne indenfor kultur, uddannelse og socialområdet.

Jeg havde stor glæde af Malmros' film om hans egen ungdom i Århus, for de afspejlede jo også min egen ungdom, og samtidigt tog den fat i nogle problemstillinger, som alle unge står i før eller siden: Forholdet til forældre, kammerater og lærere. Den første store kærlighed og de første stærke venskaber.

Den slags film fortæller for det første, at vi ikke er de eneste, der har følt os dumme, eller haft problemer med kærligheden. Og de fortæller også, hvor stor betydning venner har for børns trivsel.

Børn og unge har stort udbytte af at kunne fremstille deres egne historier både fiktive og realistiske sammen med andre, for det giver mulighed for at spejle sig i andre: Hvem er jeg og hvem vil jeg gerne være? Film er et af de stærkeste medier, fordi billeder, lyd og fortælling går sammen i et samlet udtryk.

Pernille Frahm, MF SF

Film, der ikke underholder, har næppe et publikum

1) Jeg opfatter film som en vigtig del af vores kultur, som det er vigtigt, at børn får gode oplevelser med. Film kan give børn og unge mulighed for at identificere sig med demokratiske værdier, men skal også give mulighed for en nuanceret tilgang til og opfattelse af fællesskaber og konflikter i vores samfund. Dette forudsætter, at der sættes på film af høj kvalitet, som er i stand til at formidle disse problemstillinger på en underholdende måde. Film for børn og unge, der ikke underholder, har næppe noget publikum..

kanske tilbud blive fuldstændig dominerende. Derfor er det nødvendigt med statsstøtte til børne- og ungdomsfilm. Vi skal sikre os, at børn stifter bekendtskab både med film, der beskriver virkeligheden i Danmark og i andre kulturer og at dette sker i film af høj kvalitet.

5) Det er et stort problem, at vi i Danmark næsten udelukkende fokuserer på de værdier, der skabes i for-

bindelse med menneskers lønarbejde. Vi forsømmer at se positivt på de muligheder kort arbejdstid og tidlig pensionering giver for at bidrage til samfundet gennem det frivillige arbejde. Sammenhængskraft og udvikling i et samfund kan ikke skabes, hvis der ikke er plads til det frivillige arbejde. Derfor skal dette have en langt højere status, end det har i dag.

Per Clausen, MF Enhedslisten

2) Vi skal sikre, at børn og unge stifter bekendtskab med film fra andre kulturer end vores egne og den vestlige kultur. Kontakt og forståelse skal baseres på reel viden om ligheder og forskelligheder. Det kan film videreformidle. Her kan vi udnytte, at Danmark er et land, hvor der bor mennesker med meget forskellige kulturelle baggrunde.

forestiller mig, at DR skal spille en vigtig rolle, men også Dansk Filminstitut, de uafhængige producenter og kommunerne er vigtige deltagere i dette.

4) Statsstøtte til film for børn og unge er nødvendig, hvis vi skal sikre kvalitet og mangfoldighed. I tilbudene til børn og unge. Uden statsstøtte vil de kommercielle ameri-

Busters Verden

3) Den nye filmaftale har afsat midler til film for børn og unge, men for at sikre en fortsat tilgang af nye talenter og en udvikling af kvaliteten, er det vigtigt med et tæt samarbejde med DR og deres børne- og ungeafdeling.

Der bør fokuseres på, hvordan disse film videreformidles gennem TV, biografier, internet, skoler og andre steder, børn og unge kommer. Filmklubberne spiller en vigtig rolle her. Der er brug for at skabe et kraftcenter for de medier, som retter sig særligt mod børn og unge, og sikrer, at indsatsen bliver koordineret. Jeg

MEDLEMSTILBUD:

70.000 børn er til at få øje på

Der findes utallige turistattraktioner i Danmark. Nogle er kendte andre lever et mere stille og ubemærket liv. Og som børnefamilie er man ofte på jagt efter nye muligheder, når familien tager af sted.

Derfor er vi gået i gang med at undersøge mulighederne for at lave et

fælles entre/medlemskort, som giver enten gratis eller billig adgang til nogen af de mange kulturoplevelser, Danmark er så rig på.

I første omgang er der taget initiativ til at få kortlagt de fysiske muligheder og attraktioner og næste fase handler om at finde frem til en

praktisk måde at håndtere det på, så alle landets børnefilmklubber og deres medlemmer får en ekstra bonus ved at være medlem af den lokale filmklub.

Filmen er kulturbærer

1. Filmmediet har stor betydning for de fleste danskere. Hvad enten man spørger børn eller voksne, så kan de fleste uden tøven svare på spørgsmålet om yndlingsfilmen, favoritkarakteren eller yndlingsreplikken. Det er vi i stand til, fordi vi har et så veludviklet filmmedie i Danmark, men også i kraft af filmmediets brede appel til danskerne, på tværs af aldersgrupper og geografisk afstand. Jeg ser derfor filmmediet som et vigtigt oplysende og dannende medie, som bør spille en stor rolle i børn og unges liv, i vores moderne demokrati.

2. Dansk film rangerer højt på den internationale rangstige, og igen og

igen høster danske film og tv-serier internationale priser. Det styrker kendskabet til dansk film i resten af

verden, og det er klart, at dette kendskab også forplanter sig til børn og unge rundt omkring i verden. Dette er en vigtig forudsætning for den – igennem filmmediet – skabte internationale kontakt og dialog, børn og unge imellem.

3. Den nye filmaftale fastholder et særligt fokus på børn og unge og afsætter særlige midler til produktion af børne- og ungdomsfilm, hvilket vi hos Socialdemokraterne er meget tilfredse med. Herudover giver filmaftalen DFI mere frihed til selv at tage initiativer i forhold til at styrke områder som eksempelvis børne- og ungdomsfilm, hvilket jeg mener, er rigtig godt.

4. Hos Socialdemokraterne betragter vi støtten til produktion af film for børn og om børn, som helt væsentlig og nødvendig. Dansksprogede børne- og ungdomsfilm er et centralt kulturtilbud til landets børn og unge, og filmene udgør en væsentlig del af spillefilmsordningernes støttede titler. Filmene kan skærpe børns og unges analytiske sans og danne grundlag for diskussion af historierne temaer og indhold i skolen såvel som i familien og blandt vennerne. Men filmmediet kan også bruges målrettet i undervisningssammenhæng til at styrke børn og unges generelle medieforståelse. Derfor arbejder Socialdemokraterne for at fastholde støtten til børne- og ungdomsfilm på 25 % af de samlede spillefilmsmidler, samt at styrke den mediepædagogiske indsats på området.

5. Socialdemokraterne ser en stor værdi i det frivillige arbejde. Titusindvis af danskere vælger hver dag at bruge en del af deres fritid på at hjæl-

pe andre. I sportsklubber, væresteder og organisationer lægger frivillige en fuldstændig uvurderlig arbejdsindsats for at række hånden ud og støtte andre. Det er meget simpelt. Uden de mange frivilliges indsats ville vores velfærd være fattigere. Derfor arbejder vi Socialdemokrater for, at der skal være de bedst tænkelige vilkår for at lave frivilligt arbejde. Hele vores historie bygger jo på mennesker, som indså, at de kunne mere sammen end hver for sig. Derfor lytter jeg altid, når jeg møder repræsentanter fra de frivillige organisationer. De efterlyser mindre bureaukrati og mere støtte. Når vi kommer i regering, vil vi placere ansvaret for det frivillige arbejde i et ministerium, så det aldrig bliver glemt i en snæver vending. Bedre mulighed for efteruddannelse for de frivillige ledere. Bedre praktikmuligheder for studerende. Og så vil vi give eksempelvis efterlønsmodtagere bedre mulighed for at arbejde i en velgørende organisation eller klub, end de har i dag. Vi har brug for de frivilliges enorme indsats.

6. Jeg er meget begejstret for Bille Augusts børne- og ungdomsfilm som eksempelvis *Zappa*, *Tro*, *håb og kærlighed* og *Buster* men også nye film som *Max Pinlig* af Lotte Svendsen, er en rigtig god oplevelse – også for os voksne.

Mogens Jensen,
MF Socialdemokratiet

Max Pinlig 1

Væk med bøvlet

Filmmediet er lige så vigtigt for demokratiforståelsen som andre medieplatforme.

Filmstriben skal udbredes til alle skoler, der skal ligge forslag til undervisningsforløb....så det kan ske i et læringsmiljø....og ellers ja, generelt gir det osse noget mht. forståelsen for andre og den mellemfolkelige forståelse.

Ja, filmaftalen giver tilstrækkelig muligheder for børnefilm. Men det er vigtigt, at tv selskaberne spiller med...gerne på mere end de 25 pct.

Gode vaner skabes i barndommen – også filmvaner. Danske historier vil ikke blive fortalt til vores børn af markedet – der er i hvert fald ingen garanti herfor. Derfor sætter vi med statspenge.

Værdien af den frivillige arbejdskraft er meget stor. Det skal vi værne om. Vi skal have fjernet bøvlet. Og de frivillige skal værdsættes mere af samfundet.

Karla og Jonas har gjort indtryk på mig.

Troels Christensen, MF Venstre

Foto: Simon Kjær Christiansen

PENGE TIL DE AKTIVE:

De er anderledes – og dog

Fokusudvalget har de seneste par år søgt at rette fokus på, hvordan vi får flere etniske børn i ind i filmklubben. Og det kræver en ekstra indsats at nå ud til de forældre- og børnegrupper, som i sit udgangspunkt sjældent har filmklubuniverset som en del af deres fælles kulturbagage.

Har din klub mod på at tage hand-sken op og gøre en særlig indsats

vil DaBUF gerne bidrage med at dække en del af de meromkostninger, der f.eks. kan opstå, når det normale filmprogram skal trykkes i større antal eller der skal indsættes plads til en tekst i de sprog, der er størst i jeres lokalområde.

Kontakt sekretariatet snarest – pengene er der! Børnene findes. Så opgaven er til at overskue.

EVENT:

Nyt samarbejde på vej

Filmbranchen har naturligvis deres marketingsfolk, som har til opgave at sikre størst mulig opmærksomhed omkring de film, de har til udlejning. Og i nogle sammenhænge kan DaBUF-klubber muligvis kobles på denne indsats.

Det kan ske via særlige events, som tilbydes den lokale klub og børnene i form af små gættekonkurrencer eller merchandise-effekter o.lign.

Endnu er alt i støbeskeen og tiden vil vise, om der kan udvikles muligheder, som de lokale klubber kan benytte.

Er du/din klub forlods interesseret i at høre mere og måske indgå i et pilotprojekt, så kontakt venligst sekretariatet snarest.

Nyt fra sekretariatet

FILM NYT

Alle film der er udkommet i 3D kan også bookes i 3D i den kommende sæson. (Undtaget herfra er film fra Walt Disney Studios Motion Pictures)

Nye film kan bookes på DCP (2D), hvis klubberne ønsker det og udlejerne kan opfylde dette ønske.

Prisen for at leje 3D og 2D film vil være den samme, som prisen på almindelige 35mm- film. Ekspeditionsgebyret til udlejerne for de digitale film vil blive 200,- kr. modsat de alm. 35-mm film, der stadig kun er 50,- kr.

Cowboy, Indianer og Hest på 35mm kan først bookes fra 1/12- 2010
Pirates of the Caribbean – I ukendt farvand kan bookes på 35mm fra 1/1-2012.

Thor og Kung Fu Panda 2 kan bookes fra 1/1-2012.

I Nyhedskataloget 2011/12 står der, at filmen *Sammys Store Eventyr* KUN kan bookes i 3D, men filmen kan også vises i 2D, såfremt biografen har udstyret til konverteringen. Har I ikke mulighed for at vise filmene digitalt, kan den bookes på DVD el. Blu-Ray hos DaBUF. Husk at notere formatet på jeres bestilling.

BØRNEBIFFEN

Fra d. 15. maj kan indholdet i de nye Filmpakker til Børnebiffen ses på DFLs hjemmeside. Filmpakkerne kan bookes fra denne dato med visning efter d. 1. august. Husk også, at I har mulighed for at vise Børnebiffen på DVD via Filmhits for Børn. Både 35mm pakkerne og DVD'erne er gratis at låne og skal bookes via DFLs hjemmeside.

LejFilmNu - DVD NYT

Vi har indkøbt filmen *Troldjægeren* på Blu-Ray til udlejning. Filmen er norsk og varer 90 min.

Handling: De færreste ved det, men i de norske fjelde og skove lever en anelig troldebestand i bedste velgående. Trolde sikkerhedstjenesten holder imidlertid væsenernes eksistens hemmelig, og det er eks-flådesoldaten Hans' opgave at dræbe de trolde, som forvilder sig uden for reviret. En gruppe filmstuderende får nys om Hans' særegne job og følger ham med deres videokamera, men så sker der noget mystisk ...

Det er en adventure/gyser/komedie for de unge – tilladt over 15 år. Filmen kan lånes på sekretariatet til gennemsyn, hvis I er interesserede.

Fra 1. april 2011 har Nordisk FilmVision besluttet KUN at udleje egne titler (dvs. titler fra Nordisk). Hjemmesiden er desværre ikke opdateret, men man kan, under hver titel, se hvem der er distributør på filmen. Er I i tvivl, så kontakt sekretariatet.

LejFilmNu har indgået en aftale med MPLC/Filmlicens om videreudlejning af Disney titler på DVD. Dermed er Disneys film nu også blevet tilgængelige for vores DVD klubber. Det betyder samtidig, at en række af de gamle Disney titler igen er til rådighed for alle. Hvis I har særlige ønsker, kan I kontakte sekretariatet.

I LejFilmNu har vi besluttet, at nye film – foreløbig – indkøbes på DVD, da de fleste af vores DVD klubber IKKE kan vise Blu-Ray. Hvis der er nogen, der har særlige ønsker omkring visning på Blu-Ray – og filmen er udkommet i dette format – kan I kontakte sekretariatet, så sørger vi for indkøb.

Prissatser for sæson 2011/12

Kontingent: kr. 7,25 pr. medlem

Minimumskontingent 35mm klubber: Kr. 650,00 pr. klub

Kontingent DVD klubber:

Kr. 350,- pr. hold

For 35mm klubber, der viser film for førskolebørn/institutioner på hverdage og hvor medlemmerne IKKE betaler kontingent til klubben betales kr. 350,- pr. hold.

Kontingentet er momsfrit

Filmleje spillefilm:

Kr. 5,00 + moms pr. medlem pr. film (ved forudbetaling)

Kr. 5,25 + moms pr. medlem pr. film (ved betaling efter hver film)

Minimumsleje spillefilm:

Den til enhver tid gældende for den enkelte filmudlejer pr. booking pr. sted + moms

(p.t. fra kr. 800,- til kr. 850,- + moms)

Digitalt (DCP/2D/3D) gebyr:

kr. 200,- (incl. det tidligere ekspeditionsgebyr) pr. film + moms

For alle bookings af spillefilm gælder:

Ekspeditionsgebyr til udlejer: kr. 50,- pr. film + moms

Frakt, fakturering mv. (fra kr. 160,- til ca. kr. 280,- alt efter udlejer + moms)

Dækningsbidrag til Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber: kr. 100,00 pr. spillefilm + moms. For kortfilm gælder, at der betales dækningsbidrag pr. booking (ikke pr. film). Returfrakt betales af klubben

Frivillige er ikke statens reservetropper

Hvis politikerne vil øge frivilligheden, skal de indse, at frivillige ikke motiveres af at løse opgaver for staten. Sådan skriver DUFs næstformand Rune Siglev i en kommentar i Information

“Det frivillige område bliver en mærkesag i en ny regering. Derfor bliver der udnævnt en minister, der har frivilligt arbejde som sit ansvarsområde.” Sådan lød det for nylig fra Helle Thorning Schmidt (S).

Socialdemokraterne har altså i lighed med regeringen fået øje på det store potentiale hos de frivillige.

Og i Danmark har vi da også en lang tradition for frivillighed og frivillige foreninger at bygge på. Frivillighed er en fundamental del af det danske samfund, der bygger på demokratisk deltagelse og aktivt medborgerskab.

Det bidrager ikke kun til sammenhængskraften, men også til samfundøkonomien. Undersøgelser viser, at de frivillige foreningers årlige indsats svarer til mellem 120.000 til 130.000 fuldtidsstillinger.

I DUF har vi undersøgt, hvor mange timer eksempelvis spejderledere, elevrådsaktive og ungdomspolitikere hver uge bruger i deres foreninger. 54 pct. er aktive op mod fem timer om ugen, mens 25 pct. bruger fem til ti timer om ugen.

Forståeligt nok ønsker de politiske partier flere frivillige. Der er nemlig et kæmpe potentiale i at booste dette område. Det må dog ikke være for at løse pengemanglen i den sociale sektor. Målet skal være at sikre frivilligheden som er fundamentet for vores demokratiske deltagelse og aktive medborgerskab. Hvis man vil frivilligheden, må man først forstå fænomenet rigtigt.

Forskel på frivillige

Groft skitseret kan de frivillige inddeles i to typer: de velfærdsfrivillige og de foreningsfrivillige.

De velfærdsfrivillige yder en uvurderlig indsats i foreninger, der typisk hører under den sociale kategori. Det kan være som indsamlere, besøgsvenner eller medhjælpere i butikker. Karakteristisk for disse foreninger er, at de ledes af en professionel organisation med ansatte til at varetage en række ledelses- og administrative opgaver.

De velfærdsfrivillige tilpasser ofte deres engagement i forhold til deres tid og lyst. Det betyder, at de yder en kæmpe og passioneret indsats i de aktive perioder, og lader andre velfærdsfrivillige eller ansatte tage over i andre perioder.

De foreningsfrivillige opfører sig anderledes. De er drevet af bærende værdier, som de arbejder for at udbrede. De engagerer sig i foreninger som politiske ungdomsorganisationer, spejderforeninger eller naturforeninger.

Foreningerne er alle frivilligdrevede, og de frivillige her er derfor både udførende og bærende i organisationen. Et konstant engagement er forudsætningen for foreningens eksistens. Der stilles derfor meget større krav til denne type frivillige for, at foreningerne fungerer.

Skal give mening

Fælles for begge typer af frivillige er, at de ikke arbejder, som blev de betalt for det. Lønnet arbejde udfører man, fordi man får penge for det. Frivilligt arbejde engagerer man sig i, fordi det giver mening for én.

Frivilligt arbejde formes af den frivillige selv, mens jobbet som ansat er betinget af kontrakt og arbejdsbeskrivelse.

• Rune Siglev, næstformand i DUF

Frivillige byder derfor ikke ind på en jobbeskrivelse og bliver ikke aktive for at løse opgaver for staten.

Det har konsekvenser for, hvordan man kan og bør øge frivillighedsindsatsen. I DUF mener vi ikke, at frivillige alene skal udføre velfærdsopgaver, der er udbudt af staten. I stedet bør vi fremme deltagelse i foreningslivet og demokratiet, for derigen nem at styrke frivilligheden.

Mere end ‘feel good’

Der er ingen tvivl om, at foreningsfrivillige er nettobidragydere til samfundet. Både fordi de løfter reelle opgaver, og fordi de udvikler demokrati og medborgerskab. Disse kompetencer gavner erhvervsliv og samfundsliv og er en grundsten i hele opbygningen af vores samfund.

Selv om det er fristende at bruge frivillighed som et aktivt supplement til udførelsen af statens ydelser, er det langt mere perspektivrigt, hvis en kommende regering fokuserer på, hvordan man skaber eller genskaber vækstlaget for den del af Foreningsdanmark, der selv kan og vil løfte opgaver.

Det frivillige Danmark er mere komplekst, end det ofte bliver fremstillet. Ideen om at styrke vilkårene for foreningslivet, og dermed fundamentet for den danske frivillighed, er rigtig god. Det skal blot ske på den rette måde. Frivillighed er mere end ‘feel good’ og gratis arbejde.

23

En del af filmskatten...?

Sammenhold (Stand by me)

Nok er Stephen King mest kendt (og elsket) for sine makabre fortællinger om overnaturlig ondskab. Men han har også skrevet knap så bloddrypende historier. Et eksempel på dette er novellaen 'Stand by me' (i Kings forståelse er en novella en lidt længere novelle – for os andre en pænt lang roman!). Men også disse næsten ublodige fortællinger er umiskendeligt Kingske – et mord eller en forbandelse fra fortiden ligger typisk og simrer.

I *Sammenhold* kommer fire drenge under vejrs med, at liget af en dreng befinder sig nogle miles nede ad jernbanespooret. De sætter af sted på en rejse, som muligvis ikke ændrer meget nu og her, men alligevel tydeligvis vil komme til at præge resten af deres tilværelse.

Undervejs er drengene ved at blive slået ihjel af tog og større drenge, miste ædle dele til en hund og tæt på at opgive ævred. Alligevel er filmen udramatisk og mest båret frem af stemningen og sammenholdet mellem de fire drenge. De får vendt problemstillinger, som måske ikke har verdensomstyrtende karakter, men er genkendelige og vedkommende, fordi vi alle har været der. Vi har formentlig alle disse definerende oplevelser, hvor vi taler om et før og et efter denne eller hin tildragelse.

For fortælleren, Gordie, er døden egentlig allerede en realitet; hans æl-

Sammenhold

dre bror og forældrenes øjsten er død i en bilulykke, og selv er Gordie som luft for dem. Ikke desto mindre opstår døden som et vilkår i bevidstheden hos drengene i løbet af filmen – også i form af følelsesmæssig død, som Gordies forældre repræsenterer. At sige, at de sætter ud som drenge og kommer hjem som mænd, vil ikke kun være en kliché, det vil også være en overdrivelse. Men som tilskuer vokser man sammen med dem. Fordi drengene bliver klogere undervejs, synes vi på en måde, at vi står gennem strabadserne med dem.

Når det lykkes at få os til at identificere os med historien, er det blandt andet fordi skuespillet er eminent. River Phoenix (som spiller Chris) og Kiefer Sutherland (som Ace) står frem, fordi de siden gjorde det godt (delvis i hvert fald). Men de andre drenge spiller også fremragende.

I en rammefortælling får vi i filmen fortalt, at Chris, som Gordie havde mest til fælles med og var bedste venner med, er blevet stukket ned på en fastfoodrestaurant. Nu er Gordie voksen og en anerkendt forfatter, mens Chris var advokat og blev stukket ned i et forsøg på at bilægge en strid.

Med Kings sans for det morbide er de andre tre i hans historie døde, mens fortælleren Gordie er begyndt at skramte, så han er sikker på, at hans tid også snart kommer.

I filmens univers er den slags ondskafuldheder ikke nødvendig. Men det er selvfølgelig påkrævet at introducere døden, for at Gordie kan finde tilbage til historien om den lykkeligste sommer og de bedste venner han har haft – og omstændighederne omkring hvilke han første gang så et dødt menneske.

Med tanke på filmskatten for *børn* kan det være problematisk, at en voksen skal tænke tilbage på sin barndom, frem for at historien bliver fortalt fra børnenes synsvinkel. Men mon ikke selv vores børn kan genkende følelsen af at være undsluppet de voksnes overformynderi?

Sammenhold har sin plads i filmskatten for børn, fordi den nænsomt introducerer døden. Og fordi den bliver fortalt i et næsten magisk univers – sat i en tid og et rum, vi alle har en mening om, selvom de færreste af os har oplevet det; USA i 1950'erne.

Kim Bruun